

bij zijne beschrijving voor zich gehad. Ik ving in het geheel 57 exemplaren, te Biskra, Ain-Sefra en Tozeur (Tunesië). Van deze komen 25 overeen met de beschrijving van Fabricius, de overigen beantwoorden meer aan die van Dejean, sommigen bezitten slechts een zeer klein vlekje, uit een paar witte haartjes bestaande, soms zelfs slechts op één der beide dekschilden, allengs wordt dit vlekje grooter, zoodat het bij een enkel ex. de halve doorsnede vertoont van de derde vlek van Dejean, die steeds aanwezig schijnt te zijn. Twee mijner ex. vertoonen nog weder iets bijzonders: bij het eene ontbreekt de tweede vlek van Dejean, maar vertoont zich daarentegen op elk dekschild een vlekje tusschen de derde vlek en den naad, het andere bezit deze vlekjes ook, maar heeft bovendien nog het tweede vlekje van Dejean. Bij dit individu treft men dus tien vlekjes aan. Onder de voorwerpen, die van deze soort reeds in mijne verzameling aanwezig waren, vind ik er nog een, die met het laatstgenoemde ex. overeenkomt, maar buitendien neiging vertoont tot nog meer vlekkenvorming, doordat zich een paar zeer kleine vlekjes tusschen derde vlek en rand hebben gevormd. Ook strekt bij dit laatste ex. de witte rand der dekschilden zich bijzonder ver naar voren uit. Men ziet hieruit, dat *A. sermaculata* F. zeer aan variatie onderhevig is. Hierop te wijzen is dunkt mij wel van eenig belang, al is het overbodig aan deze variaties afzonderlijke namen te geven.

H. J. VETH.

Nieuwe vindplaats voor *Mutilla europaea* L.

In »De Nederlandsche Insekten«, 1900, p. 778, heeft Dr. J. Th. Oudemans van *Mutilla europaea* L. opgegeven, dat deze soort nog slechts gevonden is op Texel, bij Amsterdam.

te Muiderberg en bij Warffum; daar zij dus tot de zeldzaamheden schijnt te behooren. acht ik het niet overbodig te melden, dat door mijn zoon den 5 Juni 1911 een fraai wijfje op Terschelling is gevangen. In gedroogden staat is het nog iets langer dan 15 mm. en behoert dus tot de grootste exemplaren. Het komt geheel met de beschrijving en voldoende met de afbeelding op pag. 58 van gemeld werk overeen. alleen zou ik zeggen. dat de kleur, zoowel van den doorloopenden voorsten band, als van de twee afgebroken banden op het achterlijf, eer geelachtig dan zilverwit is.

M. M. SCHEPMAN.

Middel tegen het „gaan hangen” van vlindervleugels.

Van vlinders, die bij het uitzetten der vleugels niet volkomen goed gedroogd zijn, gaan later de vleugels dikwijls hangen. Om dit te beletten heeft de heer J. Keiser, Anna Paulownastraat 12 te 's-Gravenhage, een eenvoudig en naar het mij voorkomt zeer doelmatig instrumentje bedacht, hetwelk hij later in den handel denkt verkrijgbaar te stellen. De heer Keiser heeft mij verzocht dit ter kennis van de Ned. Lepidopterologen te brengen en zulks onder mededeeling, dat hij steeds bereid is het bedoelde instrument te zijnen huize aan belangstellenden te laten zien. Ik hoop hiermede aan dit verzoek te voldoen.

M. C. PIEPERS.
